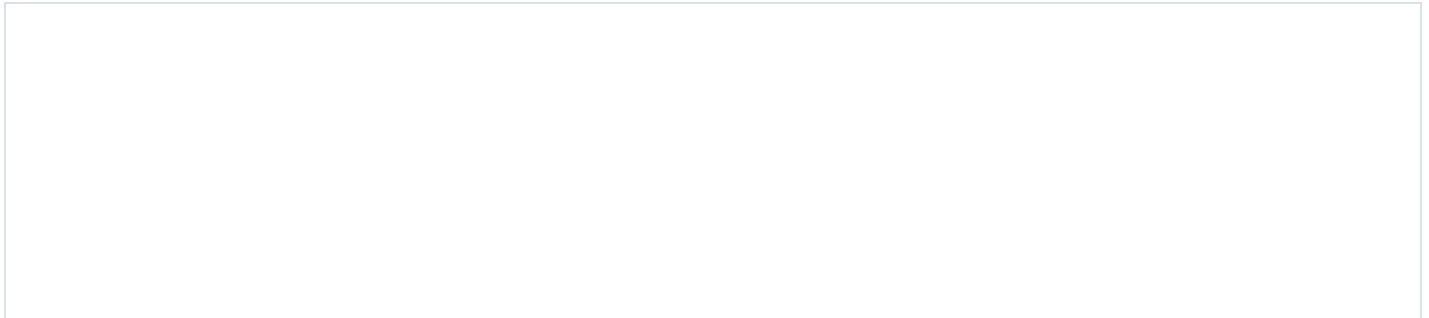

Annonce

Annonce

Politisk klumme

Det er muligt, at økologi aldrig kan præstere så store høstudbytter pr. ha som et konventionelt system, men til gengæld lægger økologien ikke beslag på hav- og vandmiljø eller lukkede drikkevandsboringer, og

økologien rummer flere vilde plante- og dyrearter. Foto: ØL

Vi skal kunne sameksistere med naturen

POLITISK KLUMME: Uanset effektivisering og intensivering i landbruget vil mennesket fortsat optage et stort areal til fødevareproduktion. Dermed er det yderst væsentligt, at vi driver arealerne, så vi bedst muligt kan sameksistere med de vilde plante- og dyrearter.

 Af [Sybille Kyed, landbrugs- og fødevarepolitisk chef, ØL](#)

 13. juni 2023, 15:18

 Læsetid: 4 minutter

 [Mennesker og meninger](#)

 [Klumme, Økologisk Landsforening](#)

Del på Facebook

Del på Twitter

Del på LinkedIn

Print

Der er 30 pct. flere vilde plante- og dyrearter på og ved arealer, der dyrkes økologisk, og der er målt populationsbestande, der er 50 pct. større.

Desværre oplever jeg, at der er mange af de meget naturinteresserede, der står klar til at give økologien et rap over snuden, hvis vi formaster os til at tale om økologi og biodiversitet. De, der burde være vores allierede, optræder som vores modstandere.

Det er ærgerligt for økologien, men så sandelig også ærgerligt for naturen.

Vi mennesker har gjort et kæmpe indhug i naturen, og der er et presserende behov for at give arealer tilbage til den. Men det er også et faktum, at vi er en menneskehed, og befolkningstallet vokser. Uanset effektivisering og intensivering i landbruget vil vi, så langt som min forestillingsevne rækker, fortsat optage et væsentligt areal til fødevareproduktion. Dermed er det yderst væsentligt, at vi driver arealerne, så vi bedst muligt kan sameksistere med de vilde plante- og dyrearter og ikke at forglemme livet i jorden på de arealer, hvor vi producerer vores mad.

Det er muligt, at økologi aldrig kan præstere så store høstudbytter pr. ha, som et konventionelt system, men til gengæld lægger økologien ikke beslag på hav- og vandmiljø eller lukkede drikkevandsboringer.

Det er vigtigt for arternes overlevelse, og det er vigtigt for det robuste dyrkningssystem, som kan klare sig uden brug af gift, en minimal gødningstilførsel, kan lagre kulstof, og som bedst muligt modstår voldsomt vejrlig, om det er tørke, storm eller tung nedbør.

Samme erkendelse er gennemgående i såvel FN-rapporter som EU-Kommissionens Green Deal, Farm to Fork-strategi, biodiversitetsstrategi for 2030 og udspillet til en naturgenopretningslov, der alt sammen taler om at fremme økologi og få naturen tilbage i landbruget. Vi har ikke behov for uenighed om, hvorvidt vi skal gå efter land sparing eller land sharing, som det hedder i biolog- og politiker kredse. Vi skal både og.

Det er muligt, at økologi aldrig kan præstere så store høstudbytter pr. ha, som et konventionelt system, men til gengæld lægger økologien ikke beslag på hav- og vandmiljø eller lukkede drikkevandsboringer, og økologien rummer flere vilde plante- og dyrearter.

Det er ikke sjældne arter, stikkes vi i næsen. Men arterne fødes ikke som sjældne, de bliver sjældne. Og den udvikling, der er set i landbruget bare siden 1970'erne har sendt flere af de arter, der er tilpasset agerlandet, ind på den danske rødliste over arter, der er i risiko for at uddø.

Verden står over for den 6. massedød, men trækker vi blikket hjemad, er landbrugsarealet ikke udvidet i omfang siden opdyrkning af den danske hede og tørlægning og indvinding af danske fjorde og søer. Det er intensiveret og effektiviseret.

Det tab, som intensivering har påført naturen i Danmark, kan ikke opvejes af en yderligere intensivering.

Økologisk Landsforening stiller sig gerne bag biologerne og bakker op om, at landbruget skal give arealer tilbage til naturen, men vi vil samtidigt kunne tale om og fremhæve, at et landbrug, der rummer græsmarker og græssende dyr, alsidighed i sædskiftet, mange randarealer og udyrkede hjørner, udelader sprøjtegift, bruger organisk gødning, gøder mindre og tolererer mindre rene afgrøder, er et landbrug, der rummer bedre plads til natur og biodiversitet.

Vi er nødt til at finde en måde at sameksistere på, og det er det, vi arbejder med i økologien.